

# HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Từ Các Cuộc Cách Mạng Màu Đến Vụ Việc Đại Học Fulbright Việt-Nam** của HCA. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính mời. **Trân trọng.**



Fulbright  
University  
Việt Nam

## Từ Các Cuộc Cách Mạng Màu Đến Vụ Việc Đại Học Fulbright Việt-Nam

Theo Wikipedia, những cuộc cách mạng màu là chuỗi các cuộc chống đối ôn hoà đưa đến sự thay đổi hay suýt thay đổi chính quyền đã xảy ra trong thời kỳ hậu Liên-Xô. (đặc biệt ở các quốc gia Georgia, Ukraine, Kyrgyzstan và Cộng-Hòa Liên-Bang Yugoslavia, khoảng đầu thế kỷ XXI). Mục tiêu của các cuộc cách mạng màu là nhằm thiết lập một chính quyền tự do, dân chủ kiểu Tây-Phương.

Các cuộc cách mạng này thường xảy ra sau một cuộc bầu cử gian lận đánh tráo kết quả, và được đánh dấu bằng Internet, là phương tiện liên lạc và các tổ chức dân sự là lực lượng nòng cốt.

***1) Dưới đây là bảng liệt kê một số cuộc cách mạng màu trên thế giới:***

### **-Serbia (2000)**

Trong cuộc bầu cử năm 2000, Slobodan Milosevic gian lận để thắng cử. Dân chúng tập hợp các lực lượng đối lập trong đó có tổ chức thanh niên Otpor kéo vào thủ đô Belgrade và dùng xe ủi đất ủi sập đài truyền hình Radio Television of Serbia, cơ quan tuyên truyền cho Slobodan Milosevic. Do đó cuộc cách mạng này còn được gọi là cuộc cách mạng “Bulldozer” và nó đã đuổi Slobodan Milosevic khỏi chính quyền.

### **-Georgia (2003)**

Cuộc cách mạng Hoa Hồng ở Georgia, xảy ra sau cuộc bầu cử nhiều tranh cãi năm 2003, dẫn đến việc Eduard Shevardnadze bị lật đổ và được thay thế bằng Mikheil Saakashvili với cuộc bầu cử khác vào năm 2004.

### **-Adjara (2004)**

Tiếp theo cuộc cách mạng Hoa Hồng ở Georgia là cuộc cách mạng Hoa Hồng 2 ở Cộng-Hòa Tự-Trị Adjara đã đẩy Aslan Abashidze ra khỏi chức Chủ Tịch nước Cộng-Hòa đó và phải lưu vong.

### **-Ukraine (2004)**

Cuộc cách mạng màu cam ở Ukraine, xảy ra sau vòng hai cuộc bầu cử tổng thống đầy tranh cãi năm 2004, đưa đến việc bầu cử

vòng này lại và Viktor Yushchenko, lãnh tụ đối lập được tuyên bố thắng cử trước Viktor Yanukovich.

### **-Kyrgyzstan (2005)**

Cuộc cách mạng Hoa Tulip (còn được gọi là cách mạng Màu Tím) năm 2005 nhiều bạo lực hơn các cuộc cách mạng trên. Nó xảy đến sau cuộc bầu cử quốc hội đầy tranh cãi năm 2005. Nó diễn ra lẻ tẻ hơn các cuộc cách mạng màu khác. Những người tham gia ở nhiều khu vực khác nhau sử dụng màu tím và màu cam để tượng trưng cho yêu sách của họ.

### **-Moldova (2009)**

Các vụ lộn xộn xảy ra sau cuộc bầu cử quốc hội năm 2009 khiến phe đối lập tố cáo đảng Cộng-Sản đã xếp đặt kết quả.

### **-Armenia (2018)**

Năm 2018, một cuộc cách mạng ôn hoà lãnh đạo bởi Niko Pashinyan, một dân biểu phản đối việc Serzh Azati Sargsyan, được bầu chọn làm thủ tướng mà trước đó ông ta là tổng thống kiêm thủ tướng của Armenia. Pashinyan bị bắt nhưng được thả ra ngay ngày hôm sau. Sargsyan bước xuống như lại đưa người của ông ta nắm chức thủ tướng. Biểu tình tiếp tục diễn ra trên cả nước, trong số đó ở Yerevan đám đông lên đến từ 150 ngàn đến 200 ngàn người, và nhiều trăm người đã bị bắt. Pashinyan gọi đây là một cuộc cách mạng Nhung. Một cuộc bỏ phiếu được tổ chức ở quốc hội và Pashinyan được bầu làm thủ tướng Armenia.

### **-Belarus (2006)**

Cho tới tháng 3 năm 2006, Alexander Lukashenko đã nắm chức tổng thống 12 năm bằng một thể chế độc tài và thân Nga nhưng

vẫn nhắm tới một nhiệm kỳ thứ ba sau cuộc trưng cầu dân ý năm 2004 bị cho là thiếu tự do và không minh bạch.

Thế giới lên án Lukashenko đàn áp những người bất đồng chính kiến, không tôn trọng nhân quyền và giới hạn xã hội dân sự. Do đó, trong quốc hội Belarus không có đối lập nên nó chỉ là bù nhìn của chính quyền. Hậu quả là ngay sau khi Lukashenko tuyên bố đắc cử tổng thống năm 2006, các cuộc biểu tình rầm rộ diễn ra chống lại chính quyền của ông ta. Có khoảng 30 ngàn người tập trung tại thủ đô Minsk và dựng lều tại công trường October Square. Cảnh sát được lệnh bố ráp ở đó đánh đập khoảng 50 người biểu tình và bắt đi một hàng trăm người khác. Ngày hôm sau khoảng 40 ngàn người biểu tình, dự định kéo đến nhà tù nơi giam giữ những nhà đối lập, cũng bị đàn áp và bắt bớ.

Ban đầu, những người đối lập dùng biểu tượng lá cờ trắng-đỏ-vàng từng xuất hiện trong cuộc cách mạng màu Cam ở thủ đô Kyiv, Ukraine. Về sau họ gọi đó là cuộc “cách mạng quần Jean hay là Denim”.

Cuộc nổi dậy ở Belarus thất bại và Lukashenko vẫn tại vị đến ngày hôm nay.

### **-Mùa Xuân Á-Rập (đầu thập niên 2010)**

Đó là một chuỗi cuộc chống đối các nhà cầm quyền gồm có nổi dậy ôn hòa hay võ trang lan ra khắp thế giới Á-Rập từ những năm đầu của thập niên 2010. Khởi đầu là ở Tunisia để phản đối nạn tham nhũng và kinh tế trì trệ. Phong trào này lan truyền sang 5 nước Á Rập khác là: Libya, Egypt, Yemen, Syria và Bahrain. Biểu ngữ được trưng lên ở các nơi này là: “Người dân muốn bãi bỏ chế độ này”.





*Biểu tình ở Cairo, Ai-Cập*



*Biểu tình ở Tunis, Tunisia*

**-Cuộc cách mạng dù ở Hồng-Kông (2014).**

Năm 1997, Anh trao trả Hồng-Kông lại cho chính quyền Trung-Quốc với sự cam kết của Bắc-Kinh là Hồng-Kông được tự trị 50 năm.



*Biểu tình dù ở Hồng-Kông*

Ngày 28/8/2014, nhiều tổ chức dân sự ở Hồng-Kông như: Giới Trí Thức, Liên Hội Sinh Viên Hồng-Kông, Mặt Trận Nhân Quyền, Đảng Dân Chủ, Đảng Lao Động....đồng loạt xuống đường chiếm đóng khu vực trung tâm thành phố, giương đu đủ màu để phản đối sự không minh bạch trong việc bầu cử hội đồng thành phố. Cuộc Cách Mạng Dù này bị dập tắt ngày 15/12 cùng năm sau 79 ngày diễn ra. Các lãnh tụ của phong trào này bị bắt giữ.

### **-Cuộc cách mạng ở Bangladesh (8/2024).**

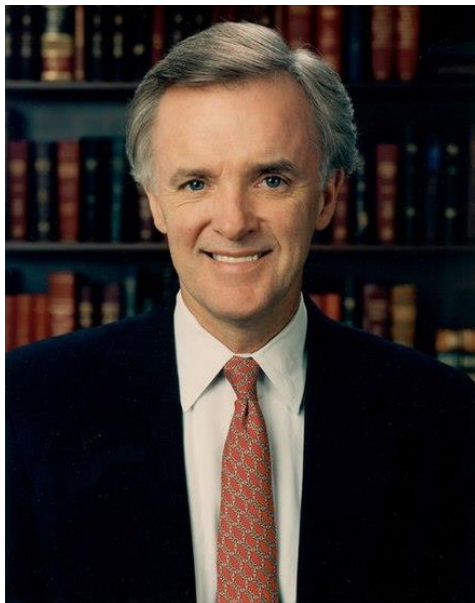
Ngày 03/8/2024, các điều phối viên của Phong Trào Sinh Viên Chống Kỳ Thị loan báo một đòi hỏi duy nhất là nữ thủ tướng Sheikh Hasina và nội các phải từ chức; và kêu gọi một sự bất hợp tác toàn diện. Ngày hôm sau, các vụ xô xát xảy ra làm 97 người chết trong đó có một số sinh viên.

Ngày 5/8/2024 các điều phó viên của Phong Trào kêu gọi một cuộc tuần hành đến thủ đô Dhaka, bất chấp lệnh giới nghiêm để áp lực Sheikh Hasina. 3 giờ chiều cùng ngày bà Sheikh Hasina từ chức và chạy sang Ấn-Độ. Ông Muhammad Yunus, người được giải Nobel về hoà bình năm 2006, được mời về làm quyền thủ tướng Bangladesh.

## ***2) Vụ việc về trường đại học Fulbright, ở Sài-Gòn (2024)***

Năm 2013, trong tuyên bố chung giữa tổng thống Obama của Mỹ và chủ tịch Trương Tấn Sang của Việt-Nam nêu ra khái niệm một trường đại học theo mô hình giáo dục khai phóng của Hoa-Kỳ, với sự hỗ trợ của chánh phủ Mỹ nhằm đào tạo những chuyên viên về chính sách công, luật, tài chính và quản lý cũng như trong lĩnh vực kỹ thuật, khoa học ứng dụng, toán học và khoa học máy tính.

Trường được chính phủ Việt-Nam cấp phép hoạt động từ năm 2017 và khoá tốt nghiệp đầu tiên vào năm 2023.



*Ông Bob Correy*



Tuy nhiên, vì chủ tịch đầu tiên của trường là thượng nghị sĩ Bob Kerrey, người từng tham chiến tại Việt-Nam, nên báo mạng Zing đặt câu hỏi ông này có xứng đáng ở chức vụ đó không. Lý do năm 1969, ông Correy đã tham dự một cuộc hành quân tại xã Thanh-Phong, tỉnh Bến-Tre, đã “thảm sát” nhiều người dân ở đó. Ai cũng biết trong chiến tranh việc thương dân ở giữa hai lần đạn thì sao tránh khỏi bị thương vong. Ông Kerrey sau đó đã xin rút lui.

Nhưng sự việc không dừng ở đó, Báo Tài Nguyên & Môi Trường của chính quyền Cộng-Sản năm 2022 còn tố cáo Chương Trình Sáng Kiến Thủ Lãnh Trẻ (YSEALI) do Bộ Ngoại Giao Hoa-Kỳ cung cấp 5 triệu USD để thành lập đã đào tạo các “thủ lĩnh trẻ” tư tưởng “dân chủ ban phát”. Ở Việt-Nam, ít nhất 3 sinh viên từng tham gia khoá học YSEALI đã bị bắt giữ vì các hoạt động “Tuyên truyền chống Nhà nước”, "Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân”.

Mới đây sau cuộc cánh mạng ở Bangladesh, lật đổ nữ thủ tướng Sheikh Hasina do sinh viên khởi xướng và ông Muhammad Yunus, một người từng được học bổng Fulbright của Mỹ làm quyền thủ tướng, khiến các mạng xã hội thân chính quyền Việt-Nam đồng loạt tố cáo trường đại học Fulbright là nơi đào tạo các thủ lĩnh sinh viên âm mưu làm một cuộc “cách mạng màu” ở Việt-Nam.

Người ta thường nói câu: “có tịch hay nhúc nhích”, hoàn cảnh đất nước và xã hội của Bangladesh gần giống Việt-Nam. Gia đình bà thủ tướng Sheikh Hasina, ý có công trong việc tranh đấu tách rời Đông-Hồi ra khỏi Tây-Hồi để thành lập một quốc gia độc lập Bangladesh, nên coi đất nước đó là của riêng mình; cũng như đảng



Cộng-Sản Việt-Nam cho rằng mình “có công thống nhất đất nước” nên Việt-Nam là của đảng Cộng-Sản (điều 4 hiến pháp). Do đó, con cháu gia đình bà Sheikh Hasina ở Bangladesh cũng như con cháu đảng viên Cộng-Sản Việt-Nam đương nhiên hưởng đặc quyền đặc lợi. Các sinh viên thuộc loại COCC (con ông cháu cha) ra trường được hưởng chức to, lương cao còn sinh viên con nhà thường dân thì thất nghiệp. Hay như ở Việt-Nam thì nam chạy xe grab (xe ôm công nghệ), nữ đi chào mời quảng cáo thuốc lá. Sự bất công, kỳ thị thấy rất rõ ở hai đất nước này, nên chính quyền Cộng-Sản Việt-Nam lo sợ một ngày kia họ phải đối phó với một cuộc nổi dậy như bên Bangladesh. Mà đại học Fulbright là đại học tự do Hoa-Kỳ bảo trợ biết đâu là một thứ “ngựa thành Troie” chứa bên trong những mầm mống “phản động” đe dọa sự tồn vong của đảng Cộng-Sản.

Những giáo sư người Việt trong ban lãnh đạo cũng như trong ban giảng huấn dù xuất thân dưới chế độ xã hội chủ nghĩa cũng không tránh khỏi búa rìu của dư luận viên nhứt là mạng xã hội. Điển hình là “Tuyên Văn Hoá” của Vũ Mạnh Tuyên lên án rằng họ tiếp tay xuyên tạc lịch sử cuộc chiến Việt-Nam qua những buổi trình chiếu phim tài liệu của Mỹ, về cuộc chiến này cho sinh viên xem khiến; họ “thương cảm” đối với lính Mỹ thay vì “những bộ đội Việt-Nam anh hùng” trong hoàn cảnh vào sinh ra tử.

Người bị chỉ trích nhiều nhứt là bà Đàm Bích Thủy, chủ tịch sáng lập của trường đại học Fulbright.



*Bà Đàm Bích Thủy*

Bà Đàm Bích Thủy có bằng cử nhân của Đại Học Hà-Nội, MBA từ Trường Kinh Doanh Wharton, Đại Học Pennsylvania, Mỹ. Năm 1993, bà Thủy nhận học bổng Fulbright bậc cao học ở Mỹ. Năm 1995, bà gia nhập ngân hàng ANZ Singapore, hỗ trợ thiết lập và vận hành mạng đầu tư của nhà băng tại Châu-Á.

Tại đây, bà nắm giữ một số vị trí như giám đốc tài chính dự án dầu khí, đứng đầu bộ phận quản lý sử dụng tài nguyên của ANZ toàn Châu-Á, giám đốc phát triển khu vực Đông-Nam-Á.

Bà được bổ nhiệm làm Tổng Giám Đốc ANZ Việt-Nam năm 2005, trở thành người Việt đầu tiên lãnh đạo hoạt động của một ngân hàng quốc tế trong nước.

Bà rời ngành tài chính để tham gia sáng lập Đại Học Fulbright Việt-Nam vì niềm tin mãnh liệt vào sức mạnh và tác động thay đổi của giáo dục.



*Tiến Sĩ Vũ Thành Tự Anh*

Ngoài ra, Tiến Sĩ Vũ Thành Tự Anh, Giám Đốc Trường Chính Sách Công và Quản Lý Fulbright bị chỉ trích về chủ đề: “Dịch bệnh Covid-19: Tác động và chính sách ứng phó của Chính Phủ” mà ông đã cố vấn cho nhà cầm quyền thành phố Sài-Gòn, trong mùa đại dịch là sai lệch khiến số nạn nhân chết về dịch bệnh ở đó nặng nề nhất trong nước. (Lỗi của ông ta hay lỗi của chính quyền thành phố Hồ Chí Minh).

Sau chiến tranh Việt-Nam, nhà cầm quyền Cộng-Sản bị bế tắc về mọi mặt phải van xin Mỹ bỏ cấm vận Việt-Nam để chế độ thoát nguy cơ sụp đổ. Nay, trước cao trào của các cuộc cách mạng màu khắp nơi trên thế giới, họ sợ Việt-Nam sẽ không tránh khỏi bị ảnh hưởng nên nhìn quanh mình coi cái gì khả nghi tiếp sức cho phong trào ấy để diệt ngay từ trong trứng nước. Trường Đại Học Fulbright là nạn nhân đầu tiên.

**HCA**

25/8/2024.

Tài liệu tham khảo

-Wikipedia -Tuyển Văn Hoá